

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 338/21
23.9.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ивана Негића, председника већа, Александре Ђорђевић и Весне Филиповић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Бојан Пешић, адвокат из Чачка, ул. Краља Петра I бр. 26/6, против туженог ББ из ..., ул. ... бр. ..., ради вршења родитељског права, одлучујући о жалбама тужиље, изјављеним против пресуде Другог основног суда у Београду П2 345/19 од 05.02.2020. године, која је исправљена решењем истог суда П2 345/19 од 16.04.2021. године, и допунске пресуде Другог основног суда у Београду П2 345/19 од 28.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 23.9.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиље АА и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П2 345/19 од 05.02.2020. године, која је исправљена решењем Другог основног суда у Београду П2 345/19 од 16.04.2021. године, у ставу другом изреке.

УКИДА СЕ пресуда Другог основног суда у Београду П2 345/19 од 05.02.2020. године, исправљена решењем Другог основног суда у Београду П2 345/19 од 16.04.2021. године, у ставу четвртм и шестом изреке, и **УКИДА СЕ** допунска пресуда Другог основног суда у Београду П2 345/19 од 28.10.2020. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба тужиље, изјављена на став трећи изреке пресуде Другог основног суда у Београду П2 345/19 од 05.02.2020. године, која је исправљена решењем истог суда П2 345/19 од 16.04.2021. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 345/19 од 05.02.2020. године, која је исправљена решењем истог суда П2 345/19 од 16.04.2021. године, ставом првим изреке одлучено је да се мал. дете парничних странака ВВ, рођена ... године, поверава мајци, тужиљи, АА која ће самостално вршити родитељско право. Ставом другим изреке уређен је начин одржавања личних односа мал. детета ВВ са оцем, туженим, ББ два пута недељно, по 2 сата, и један дан преко викенда у трајању од 6 сати. Ставом трећим изреке обавезан је тужени ББ да на име свог дела доприноса за издржавање мал. детета ВВ плаћа месечно 25% од месечних примања туженог, умањених за порезе и доприносе, почев од 05.02.2020. године, као дана пресуђења, па убудуће, док за то постоје законски услови или док се ова одлука не измени неком другом судском одлуком, а сваког 01-ог до 05-ог у месецу путем поштанске упутнице на адресу боравишта мајке (тренутно у ..., ул. ... бр. ...), под претњом принудног извршења. Ставом четвртим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље АА којим је тражила да се тужени ББ обавезе да на име свог доприноса за издржавање мал. детета плаћа месечно преко досуђених 25% до тражених 50% од редовних месечних примања туженог, умањених за обавезно социјално и здравствено осигурање, и то почев од 28.02.2019. године па до пресуђења 05.02.2020. године. Ставом петим изреке одбијен је као неоснован предлог за одређивање привремене мере тужиље АА којим је тражила да се мал. ВВ повери мајци АА која ће самостално вршити родитељско право, као и да се тужени ББ обавезе да на име свог дела доприноса за издржавање мал. детета ВВ плаћа месечно 50% од месечних примања туженог, умањених за порезе и доприносе, почев од 28.02.2019. године, као дана подношења тужбе, па убудуће, док за то постоје законски услови, или док се ова одлука не измени неком другом одлуком, сваког 01-ог до 05-ог у месецу на текући рачун који тужиља одреди. Ставом шестим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Допунском пресудом Другог основног суда у Београду П2 345/19 од 28.10.2020. године одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље АА којим је тражила да се тужени ББ обавезе да на име свог дела доприноса за издржавање мал. детета плаћа месечно износ од 25% од редовних месечних примања, умањених за обавезно социјално и здравствено осигурање почев од 28.02.2019. године, као дана подношења тужбе, до 05.02.2020. године, као дана пресуђења, као и тужбени захтев тужиље АА којим је тражила да се тужени ББ обавезе да на име свог дела доприноса за издржавање мал. детета плаћа преко досуђених 25% од редовних месечних примања, умањених за обавезно социјално и здравствено осигурање до тражених 50% почев од 05.02.2020. године, као дана пресуђења, па убудуће.

Против наведене пресуде, става другог, трећег и четвртог, благовремено је изјавила жалбу тужиља, из свих разлога предвиђених чланом 373 став 1 ЗПП, те је изјавила жалбу на допунску пресуду због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијаних пресуда, у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11), Апелациони суд је нашао да је жалба на пресуду делимично основана, а делимично недозвољена, док је жалба на

допунску пресуду основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које Апелациони суд, као другостепени суд, пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су засновале ванбрачну заједницу 2016. године, из које имају једно мал. дете АА, рођену ... године. Парничне странке живе заједно у изнајмљеном стану и то са мал. ВВ и тужилиним мал. дететом из претходне ванбрачне заједнице, старим 7 година. Закупнина за стан износи 130 евра месечно. Трошкови инфостана износе 1.500,00 динара месечно, трошкови кабловске телевизије и интернета износе 3.000,00 динара месечно, а струја у зимском периосу износи 9.000,00 динара месечно, јер се греју на струју. Трошкови исхране породице износе 20.000,00 динара. Обе парничне странке не поседују непокретности на свом имену и не поседују путничка возила. Сем мал. ВВ, тужени нема другу обавезу законског издржавања, док тужила има за дете из претходне ванбрачне заједнице старо 7 година. Тужила је запослена у "ГГ" и остварује зараду од 25.000,00 динара месечно, а поред зараде и допунску зараду која износи у просеку 25.000,00 динара месечно. Поред мал. ВВ има још једно мал. дете, старо ... година, за кога отац плаћа издржавање у износу од 8.000,00 динара месечно. За потребе тог мал. детета тужила издваја 10.000,00 динара месечно. Тужени је запослен у предузећу "ДД" и зарађује у просеку између 50.000,00- 65.000,00 динара месечно. Ради и прековремено, али не остварује друге додатне приходе. Тужени је учествовао у трошковима становања, тако да је тужили давао 30.000,00 динара месечно, с тим што то није учинио у последња два месеца, јер није добио плату. Тужени учествује у издржавању мал. ВВ тако што јој купује обућу, одећу и играчке. Мал. дете парничних странака ВВ, рођена ... године, иде у вртић који се плаћа 5.600,00 динара и нема ваннаставних активности. Тужила је на име ВВ гардеробе платила 4.500,00 динара. Према предлогу надлежног органа старатељства Градског центра за социјални рад, Одељење Вождовац од 20.05.2019. године у најбољем интересу мал. детета ВВ је да се тужили повери самостално вршење родитељског права над мал. ВВ, да се уреде лични односи мал. детета и оца, овде туженог, ББ, тако што би отац виђао девојчицу два пута недељно, по 2 сата, и један дан преко викенда у трајању од 6 сати, те је предложено да овде тужени на конто алиментације тужили, мајци детета, уплаћује 30% од својих месечних примања.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је, позивајући се на одредбе чланова 6, 154 став 1, 160, 161, 162 и 166 Породичног закона, мал. дете парничних странака поверио на самостално вршење родитељског права мајци, овде тужили, уредио личне односе мал. детета и оца, овде туженог, тако што ће дете виђати према предлогу надлежног органа старатељства два пута недељно, по 2 сата, и један дан преко викенда у трајању од 6 сати. Првостепени суд је проценио потребе мал. детета на износ од 32.500,00 динара, па, имајући у виду да тужени није спорио да на име њеног издржавања плаћа 12.500,00 динара, руководећи се постављеним тужбеним захтевом у ком се издржавање тражи у процентима, а не у новцу, обавезао туженог да доприноси издржавању мал. детета са 25% месечних примања, умањених за порезе и доприносе, и то од дана пресуђења - 05.02.2020. године, док је основном и допунском пресудом за разлику од тражених 50% до досуђених 25% и то од подношења тужбе па надаље, док за то постоје законски услови, одбио тужбени захтев као неоснован.

Супротно жалбеним наводима, одлука првостепеног суда садржана у побијаној пресуди у ставу другом изреке којом су уређени лични односи мал. детета парничних странака и оца, овде туженог, коме није поверено вршење родитељског права, а која је исправљена и решењем истог суда, је правилна, јер је заснована на правилној примени материјалног права - одредби члана 61 Породичног закона којом је прописано да дете има право да одржава личне односе са родитељем са којим не живи, а модел је одређен у складу са одредбом члана 270 Породичног закона према предлогу надлежног органа старатељства и у складу са најбољим интересом мал. детета, о коме, сходно члану 6 Породичног закона, мора свако, па и суд, да води рачуна.

Одатле су неосновани наводи жалбе да је одлука из става другог побијане пресуде неправилна и захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП.

Из ових разлога, применом одредбе члана 390 ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Међутим, основано се изјављеним жалбама указује да одлука првостепеног суда садржана у ставу трећем изреке побијане пресуде, која је допуњена допунском пресудом П2 345/19 од 28.10.2020. године, а којима је одбијен тужбени захтев тужиље за разлику досуђеног издржавања од 25% до траженог износа од 50% и то од дана подношења тужбе па док за то постоје законски услови, заснована на битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП.

Оваква одлука не садржи правно ваљане разлоге о одлучним чињеницама, што је последица погрешне примене материјалног права, услед које чињенично стање није правилно и потпуно утврђено.

Одредбом члана 6 Породичног закона је прописано да је свако дужан да се руководи најбољим интересом детета, у свим активностима које се тичу детета. Чланом 154 ставом 1 истог закона прописано је да малолетно дете има право на издржавање од родитеља. Одредбом члана 160 став 1 Породичног закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Поверилац издржавања може по свом избору захтевати да висина издржавања буде одређена у фиксном месечном новчаном износу или у проценту од редовних месечних новчаних примања дужника издржавања, ако се висина издржавања одређује у проценту од редовних месечних новчаних примања дужника издржавања, висина издржавања, по правилу, не може бити мања од 15%, нити већа од 50% редовних месечних новчаних примања дужника издржавања, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, а ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете, какав ужива родитељ, дужник издржавања, што је све прописано одредбом члана 162 став 1, 2 и 3 Породичног закона.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и чињеницу да је првостепени суд утврдио потребе мал. детета странака на износ од 32.500,00 динара, те, имајући у виду предлог надлежног органа старатељства да тужени доприноси

издржавању мал. детета са 30%, остало је нејасно из ког разлога је првостепени суд одбио тужбени захтев за износ од 25% од тражених 50%, те да обевеза издржавања тече од дана подношења тужбе, јер није на поуздан начин утврдио ко плаћа кирију за закупљени стан, режијске трошкове стана, потом од момента подношења тужбе, па до пресуђења да ли је и на који начин тужени доприносио издржавању мал. детета странака и у ком износу, те да ли је тај износ задовољио егзистенцијалне потребе мал. детета у потпуности или делимично, те да у зависности од утврђеног, одлучи о делу тужбеног захтева који је одбио како пресудом, тако и делимичном пресудом, имајући у виду и обавезу мајке да, такође, доприноси издржавању мал. детета.

Из ових разлога су пресуда у ставу четвртом изреке и допунска пресуда морале бити укинуте и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити уочене недостатке, па ће, саслушањем тужиље и туженог, у својству парничних странака, те имајући у виду заступљено истражно начело у овој врсти поступка, на други погодан начин утврдити да ли је и на који начин тужилац учествовао у издржавању мал. детета странака од подношења тужбе до пресуђења, а потом, утврђујући и могућности туженог и законске заступнице мал. детета, те имајући у виду утврђене потребе мал. детета, те стављајући све то у корелацију, одлучити о тужбеном захтеву за издржавање мал. детета, а у делу који је био одбијен, у ставу четвртом изреке пресуде и у допунској пресуди, а што ће бити засновано на правилно и потпуно утврђеном чињеничном стању, правилној примени материјалног права и ваљаним разлозима.

Укинута је и одлука о трошковима парничног поступка, јер зависи од коначног исхода ове правне ствари.

Са свега наведеног, применом члана 391 и 392 ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Одлучујући о жалби тужиље изјављеној на став трећи изреке, Апелациони суд је нашао да тужилца нема правни интерес да жалбом побија одлуку у том делу, имајући у виду да је у том делу тужбени захтев за издржавање мал. детета делимично усвојен, због чега је ставом трећим изреке ове пресуде жалбу, применом члана 378 ЗПП, одбацио као недозвољену.

Председник већа-судија
Иван Негић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић